

ПЕЙО ЯВОРОВ
НИЙ БЯХМЕ ДВЕ ДЕЦА

chitanka.info

Ний бяхме две деца; но ей години
изминаха: — ний бяхме две деца.
И пролет увенчала бе глави ни
с цветята си. И нашите сърца
ликуваха, от нея съчетани.
За рожбата ни тя в живота нов
прошепна име. Две души избрани —
злочеста рожба: нашата любов.

Ний бяхме две деца възрадвани безумно
от рожбата на нашите души.
Понесохме я ний тогава шумно
в света. Но зноя летен изсуши
венците ни, а вятъра наесен
обрули и последното листце...
Последен знак... Товара, мил понесен,
немил остана в моите ръце...

Години дълъг ред — и вред отрова,
че аз не те намирам. Зле видял,
еднъж ли с радост спрях, та в мъка нова
да тръгна пак! И тъмен потъмнял,
наоколо от пътища нашарен,
простора се открива. Прах, мъгли
къде са те прикрили! Претоварен,
й кого товара свой ща раздели!

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.